

κατορθώσης τῇ θείᾳ βοηθείᾳ νὰ φέρης, ἔστω καὶ μίαν ψυχὴν εἰς τὸν Χριστόν, θὰ ἔχῃς λόγον νὰ χαίρης καὶ νὰ δοξολογῇς Αὐτὸν καθ' ὅλην τὴν αἰωνιότητα! »

Ἡ ἱστορία τῆς μετέπειτα ζωῆς αὐτοῦ εἶναι πλήρης ἔργων φιλανθρωπίας, δικαιοσύνης καὶ εὐσεβείας — ἀλλ' ὁ διακαέστατος αὐτοῦ πόθος ἦτο νὰ παροτρύνῃ πάντας, μετὰ τῶν ὁποίων συνανέστρέφετο, νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὸν Χριστόν καὶ νὰ ρυθμίσωσι τὴν ζωὴν των κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ. Ὅταν δὲ ὁ πιστὸς αὐτοῦ — ἱερεὺς ἀνήγγειλεν εἰς αὐτὸν τὴν προσέγγισιν τοῦ θανάτου, ὁ αὐτοκράτωρ ἠτένισε πρὸς αὐτὸν μὲ ἱλαρὸν πρόσωπον καὶ εἶπεν, « ἡ εἰδήσις αὕτη εἶναι ἡ καλλίστη, τὴν ὁποίαν ἤκουσα ἐπὶ ζωῆς μου! » καὶ τελευταῖον ἐξέπνευσε μετὰ τῆς γλυκείας ἐλπίδος, ὅτι ἤθελεν ἀνοίξει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ. Μακάριον Εὐαγγέλιον! Θαυμαστὴ ἡ δύναμίς σου καὶ γλυκεῖς οἱ καρποὶ σου ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων! Εἶθε αἱ οὐράνιοι ἀλήθειαι σου νὰ γνωσθῶσι καὶ πιστευθῶσιν ὑπὸ πάντων τῶν ἀνθρώπων πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ εὐτυχίαν τοῦ κόσμου. Ἀμήν.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας Φριδερίκος Γουλιέλμος εἶναι ὁ πρεσβύτατος κατὰ τὴν ἡλικίαν πάντων τῶν ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης, γεννηθεὶς τὴν 22 Μαρτίου 1797.

Ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Χοχενζόλλερν, ἥτις κατὰγεται ἀπὸ τινὰ Κόμητα Θάσσιλον, ὅστις περὶ τὸ 810 μ. Χ. ἔκτισε δι' ἑαυτὸν φρούριον ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν Ζόλλερν ὀρέων, ἐξ οὗ ὁ υἱὸς του ἔλαβε τὸν τίτλον Φὸν Χοχενζόλλερν. Ἦτο δὲ ἡ οἰκογένειά του εἰδὸς τι ληστρικῶν Κομητῶν, οἵτινες ἐξέτεινον τὴν ἐξουσίαν των βαθμὴδὸν εἰς τὰ περίεξ μέχρι τοῦ 14 αἰῶνος, ὅτε ἐγένοντο βασιλεῖς τῆς Πρωσίας.

Οἱ Χοχενζόλλερν ἦσαν ἄνδρες ῥωμαλέοι, μὲ ἰσχυρὰν θέλησιν, ἐνθερμα αἰσθήματα καὶ ἐπιμονοὶ εἰς πᾶν ὅ,τι ἐνόμιζον οὐσιῶδες πρὸς εὐημερίαν τοῦ Κράτους των. Ἡ ἐπιμονή των δὲ αὕτη ἦτο πολλάκις τόσον παράλογος, ὥστε ἔφθανε μέχρι παραφροσύνης.

Ὁ πατὴρ Φριδερίκου τοῦ Μεγάλου ἦτο ὄχι μόνον μανιακός, ἀλλὰ μὲ τὴν μανίαν συνήκονε τὴν πανουργίαν καὶ σκληρότητα.

Ὁ ἀδελφὸς τοῦ νῦν αὐτοκράτορος, τὸν ὁποῖον διεδέχθη εἰς τὸν θρόνον, ἦτο ἀπειναντίας ἐπίσης ἐπίμονος εἰς τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὰ φιλελεύ-

θερα φρονήματα ὅσον οἱ πρόγονοί του εἰς τὴν τυραννίαν καὶ σκληρότητα. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ προέβη εἰς τὰς ἰδέας ταύτας, ὥστε ἐπέμενε νὰ παραιτηθῇ τοῦ θρόνου καὶ νὰ γείνη ἀπλοῦς ὁδηγὸς Δημοκρατίας! Τελευταῖον παρεφρόνησε, διωρίσθη δὲ ὁ νῦν αὐτοκράτωρ ἀντιβασιλεὺς, ὅστις δὲν ἐστέφθη εἰμὴ τὸ 1867.

Εἰς τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον δὲν ὑπάρχουν δημοκρατικαὶ τάσεις, ὅπως εἰς τὸν ἀδελφόν του, ἀπ' ἐναντίας εἶναι ἄκρος θιασώτης τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ μετὰ δυσκολίας ἀνέχεται τὰς φιλελευθέρους συζητήσεις, τῶν βουλῶν τοῦ Κράτους του.

Εἶναι ὅμως ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, γεναῖος εἰς τὰς μάχας καὶ πολὺ φιλόφρων εἰς τοὺς τρόπους καὶ δίκαιος εἰς τὴν ζωὴν του. Θελήσας ποτὲ νὰ ἀγοράσῃ πενιχράν τινα οἰκίαν μετὰ τῆς περιοχῆς της, ἥτις ἐσυνόρευε μὲ τὸν κήπον τοῦ ἐν Πότσδαμ ἀνακτόρου του, ἐπειδὴ ὁ ἰδιοκτῆτης αὐτῆς δὲν συγκατατίθετο μὲ κανένα τρόπον νὰ ἀποξενωθῇ τῆς πατρικῆς οἰκίας, ὁ αὐτοκράτωρ, ἀντὶ νὰ μεταχειρισθῇ μέσα βίαια ἢ ἀπατηλά, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὸ ποθοῦμενον, ἔγραψε πρὸς αὐτὸν φιλικὴν ἐπιστολήν, ἥτις ἐτελείωνε μὲ τὰ ἐξῆς ἀξιοσημεῖωτα — « Ἐπειδὴ δὲν θέλεις νὰ μοὶ πωλήσῃς τὴν πατρικὴν σου οἰκίαν, σοὶ ἐσωκλείω τὸ ἀναγκαῖον χρηματικὸν ποσὸν ἵνα καταστήσῃς αὐτὴν καὶ τὴν περιοχὴν της ἀνταξίαν τοῦ γειτονεύοντος βασιλικοῦ κήπου! » Ἡ οἰκία ἀνεωῆθη καὶ ἤδη οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ Πότσδαμ εὐρίσκουσιν εἰς αὐτήν, μεταποιηθεῖσαν εἰς Μπυρραρίαν, εὐχάριστον ἀνάπαυσιν καὶ ποικίλα ἀναψυκτικά!

Ὁ πρεσβύτατος υἱὸς τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου εἶναι ἤδη πεντήκοντα ἔτων τὴν ἡλικίαν· ἐνυμφεύθη δὲ τὴν πρεσβυτέραν θυγατέρα τῆς Βασιλείσσης Βικτωρίας καὶ ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς ἑπτὰ τέκνα, τὸ πρεσβύτερον τῶν ὁποίων, ὁ διάδοχος, ἐνυμφεύθη καὶ ἀπέκτησε καὶ τέκνα· ὥστε ὁ αὐτοκράτωρ ἔχει ἤδη καὶ δισεγγόνους.

Ἡ αὐτοκράτειρα εἶναι Ἀγγλὶς — γυνὴ ἐνεργητικὴ, μὲ ἰδίαν θέλησιν καὶ εὐπαίδεutos.

Η ΕΒΡΑΙΚΗ ΩΡΑ.

— Ὅπως οἱ Ἰσραηλῖται τῶν ἀρχαίων χρόνων δὲν εἶχαν ἴδιον ὄνομα δι' ἐκάστην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου, οὕτω καὶ ἡ ἀρχαία Ἑβραϊκὴ γλῶσσα δὲν ἔχει λέξιν διὰ ὥραν. Ἡ διαίρεσις τῆς ἡμέρας εἰς 12 ὥρας ἀνήκει ἀρχικῶς εἰς τοὺς Βαβυλωνίους, ἐγένετο δὲ ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῶν Ἑβραίων κατὰ τὴν μετοικησίαν αὐτῶν εἰς τὴν Βαβυλῶνα ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορος. Οἱ μεταγενέστεροι Ἰουδαῖοι, μετεχειρίζοντο τὴν Ἀραβικὴν λέξιν *σχαάχ*, ὅπερ ἐσήμαινε *στιγμὴν*, βραχυὸν χρονικὸν διάστημα, διὰ νὰ φανερώσουσιν τὴν ὥραν.